

ÚNOR

POMAZÁNÍ DUCHEM

Adolf Zimmermann píše o jednom katolickém otci, který si takto povzdychl: „U prvních křesťanů Duch svatý často způsobil, že mluvili cizími jazyky a rozuměli jim, ale můj syn František byl u biřmování, avšak Duch svatý se na něm neprojevil: chlapec propadl z angličtiny.“

Je zřejmé, že si Františkov otec nesprávně představoval dary Ducha svatého. Předpokládám, že tento naivní přístup nebude příznačný pro ty, kteří v tomto měsíci přijmou v naší farnosti svátost křesťanské dospělosti, jak se také svátost biřmování nazývá.

Absolvovali určitou přípravu buď individuálně nebo společně pod vedením kněze. Letos pokračuje také v naší církvi příprava na oslavu 1150-tého výročí příchodu slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a v rámci této přípravy se budeme společně snažit o prohloubený pohled na svátost biřmování a života, který z ní plyne.

Kromě křtu, jímž se udílí člověku milost posvěcující, se uvádí v Novém zákoně ještě jiný obřad, kterým se pokřtěným udílí Duch svatý vzkládáním rukou. „Když apoštolé v Jeruzalémě uslyšeli, že i Samař přijala slovo Boží,

poslali k nim Petra a Jana. Ti přišli a modlili se za ně, aby přijali Ducha svatého, neboť ještě nesestoupil na nikoho z nich, nýbrž byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. I vzkládali na ně ruce a oni přijímali Ducha svatého.“ (Sk 8, 14-17). Když přišel svatý Pavel do Efesu, setkal se tam s některými učedníky, kteří na jeho otázku, zdali již přijali Ducha svatého, odpověděli, že ani neslyšeli, že Duch svatý je. Ti učedníci byli pokřtěni křtem Janovým. Když pak se dali pokřtít ve jménu Pána Ježíše, vložil na ně Pavel ruce: i sestoupil na ně Duch svatý a oni mluvili různými jazyky a prorokovali. (Sk 19, 1-7).

Toto přijetí Ducha svatého bylo v době apoštolské i v prvotní Církvi nezřídka spojeno s udělením charismatických darů (mezi ně patřil i v úvodu tohoto článku zmíněný dar jazyků), ale vlastním a pravidelným účinkem „vzkládání rukou“ bylo utvrzení křestní milosti, udělení práva na milost pomáhající a vtisknutí nezrušitelného znamení vyznavače a bojovníka Kristova (pečeť daru Ducha svatého).

Tato druhá iniciační, kromě sv. křtu a eucharistie, svátost uvádějící do plnosti křesťanského života se nazývala „utvrzením“ (*confirmatio*=biřmování), též „označením“ (*consignatio*), „dovršením“ (*teleiosis*) nebo „pečetí“ (*sfragis*). Podle učení Otců se biřmování nazývá též „doplňkem křtu“ (*complementum baptismi*). Účel biřmování vidí svatý Tomáš v analogii se životem tělesným. Jako tělesný život není jen zrození, nýbrž i růst, tak i život duchovní musí mít kromě znovuzrození ještě „pohyb růstu, jímž je člověk přiváděn k dokonalému věku duchovního života.“ (S.th. III, q 72 a 1).

Podle toho je pak biřmování svátost křesťanské dospělosti a křesťanského uvědomění.

Biřmování se tak obohacují darem Ducha svatého a dokonaleji se spojují s církví; tato svátost posiluje pokřtěné a ještě více je zavazuje, aby byli slovem i skutkem svědky Kristovými a šířili

a obhajovali víru (CIC can. 879).

Způsobitelným přijímatelem biřmování je každý dosud nebiřmovaný křesťan, tudíž i nedospělé dítě. V prvních stoletích byly děti biřmovány hned po křtu. Ve východní Církvi je to obyčejem dosud. Od 13. století se v západní Církvi vyžaduje, aby biřmovanec byl již ve věku, kdy dosáhl vlastního rozhodování, pokud biskupská konference nestanovila jiný věk nebo pokud se nejedná o nebezpečí smrti anebo pokud podle rozhodnutí udělovatele závažný důvod nevyžaduje jednat jinak (CIC can. 891).

Biřmování není ke spáse nevyhnutelně nutné, jak svědčí praxe v západní Církvi. Povinnost přijmout biřmování lze odvodit jednak z božského ustanovení této svátosti a také z povinnosti křesťanské lásky k sobě samému. Nikomu není dovoleno zanedbat přijetí biřmování, má-li k tomu příležitost. Těžkým hříchem by bylo takové zanedbání, kdyby jeho pohnutky byly těžce hříšné anebo kdyby tím zanedbáním byl vážně ohrožen život podle víry.

Řádným udělovatelem biřmování je biskup; platně uděluje tuto svátost také kněz, který obdržel pověření biřmovat buď obecným právem nebo mu bylo zvláště uděleno příslušným představeným (CIC can. 882).

Biřmování se uděluje tak, že biskup se nejdříve modlí nad biřmovancem a vyprošuje mu dary Ducha svatého. Potom klade ruku na hlavu biřmovance a současně jej maže na čele křížem a pronáší slova: „N...přijmi pečeť daru Ducha svatého“. Biřmovanec odpoví: „Amen.“ Pozdravení pokoje je znamením jednoty a pokoje v Kristu a jeho církvi.

Vzkládání ruky biskupovy znamená, že na biřmovance sestupuje Duch svatý a že biřmovanec nabývá vyššího stupně účasti na kněžství Kristově a stává se jeho bojovníkem. Symbolismus křížma vysvětluje svatý Tomáš takto: „Křížmo je vhodnou látkou této svátosti, kterou se dává plnost Ducha svatého a síla příslušná dokonalému věku.“ Dosáhne-li člověk dokonalého věku, bere na sebe odpovědnost žít pro druhé, kdežto před tím žije více sám pro sebe poněkud odděleně. Olejem je naznačena milost Ducha svatého, neboť se praví, že Kristus je pomazán olejem radosti pro plnost Ducha svatého, kterou měl. A proto olej je vhodný jako látka k této svátosti. Přiměšuje se pak balzám pro vydávání vůně, která vane ke druhým; proto praví sv. Pavel (2 Kor 2,15); „Jsme Kristova libá vůně“ atd. „A ačkoliv je mnoho jiných vonných věcí, užívá se balzámu proto, že má vynikající vůni, a také proto, že působí neporušenost.“ (S.th. III, q. 72 a 2). Symbolismus oleje je týž jako byl symbolismus ohně v den letnic, kdy Duch svatý sestoupil na apoštoly. Rozdíl je jen ten, že olej má sílu jen trpnou, kdežto oheň má sílu činnou, pokud je olej jeho látkou. V balzámu spatřuje svatý Tomáš souvislost s jazyky, v jejichž podobě sestoupil Duch svatý na apoštoly. Jako balzám spojuje s druhými svou vůni, tak jazyk řečí. Apoštolé byli naplněni Duchem svatým jako učitelé víry: ostatní věřící jsou jím naplňováni „jako vykonavatelé toho, co se týká vzdělání věřících.“ (Ibid). Mají tedy ostatní přivádět k poznání Krista.

Nejen pro čerstvě biřmované, ale i pro všechny ostatní, kteří se snaží o prohloubení života z této svátosti, mohou posloužit tyto konkrétní podněty podle tří hledisek: vidět – posoudit – jednat.

+ VIDĚT: Využit různých možností, které se nabízejí pro naše vzdělávání ve víře: informace o víře, vzdělávací akce, studium na teologické fakultě, semináře, katecheze, duchovní cvičení, rekolekce, kázání, četba odpovídajících knih, církevních novin, časopisů...

+ POSOUDIT: To znamená vidět hlouběji, objevovat okolnosti, prosit o dar moudrosti a rady, vést skutečný dialog, to znamená umět dát stranou vlastní předsudky, omyly a nároky, vážně usilovat o Kristova Ducha – jak by teď jednal On? – být kritický k líbivým, ale falešným myšlenkovým proudům doby a pak se ptát, co je třeba udělat.

+ JEDNAT: Poznané odvážně uskutečňovat, překonávat pohodlnost a zbabělost, nebýt otráven, napravovat chyby, spolupracovat v evangelizaci, při liturgii a charitativních úkolech.

Ale také: spolupracovat s ostatními, tvořit farnost, společenství s jinými křesťany ve skupinách, rodinách, mezi mládeží, v laickém apoštolátu, v péči o kostel, farní radě

P.L.

- **Dýchej ve mně**, Duchu svatý, abych svatě myslel!
- **Pobízej mě**, Duchu svatý, abych svatě jednal!
- **Nadchni mě**, Duchu svatý, abych svatost miloval!
- **Posiluj mě**, Duchu svatý, abych svatost ochraňoval!
- **Ochraňuj mě**, Duchu svatý, abych svatost nikdy neztratil! Sv. Augustin

Liturgický kalendář

únor 2012

2.	čtvrtek	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3.	pátek	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka Sv. Ansgara, biskupa První pátek v měsíci
5.	NEDĚLE	5. neděle v mezidobí
10.	pátek	Památka sv. Scholastiky, panny Bl. Hugona, opata
11.	sobota	Panny Marie Lurdské Světový den nemocných
12.	NEDĚLE	6. neděle v mezidobí
17.	pátek	Sv. Evermoda, biskupa
19.	NEDĚLE	7. neděle v mezidobí
21.	úterý	Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve
22.	středa	POPELEČNÍ STŘEDA – den přísného postu
26.	NEDĚLE	1. NEDĚLE POSTNÍ

Oznámení

Biblické katecheze

Biblické katecheze tematicky zaměřené k roku sv. biřmování budou pokračovat rozbořem Skutků apoštolů v sobotu 4. a 18. února.

Svatost biřmování

V neděli 5. února při mši sv. v 9.00 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého přijmou vzkládáním rukou a pomazáním křížem z rukou světícího biskupa pražského Mons. Karla Herbsta SDB, svátost biřmování Anna Fišerová, Petr Fišer, Ing. Vít Bobysud a Petr Křížovský. Z těchto důvodů jsou zváni farníci, kteří navštěvují mši sv. v 11. 00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice na tuto slavnost, která se týká celého farního společenství. Mše sv. tam v tuto neděli nebude slavena.

Setkání výboru

Setkání výboru PKK bude v pátek 10. února po večerní mši sv. v domečku.

Svatost pomazání nemocných

V sobotu 11. února bude při společném slavení v kapli sv. Václav v 17,30 hod. udělována svátost pomazání nemocných. Zájemci se mohou přihlásit v sákrstii.

Setkávání maminek

Setkávání maminek s malými dětmi pokračuje každé úterý v 9.30 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep.

Valná hromada Přátel košířských kostelů

Na svátek sv. Mikuláše, 4. prosince 2011, se ve farním sále kostela sv. Jana Nepomuckého v Košířích konala valná hromada Přátel košířských kostelů (PKK). Jedním z nejdůležitějších bodů bylo zvolení členů výboru PKK. Předsedou byl zvolen Vít Bobysud. Za místopředsedy byli zvoleni Václav Dráb a Ondřej Vaněček. Dalšími členy výboru jsou Elena Horáková, Václav Funda, Petr Zborník a Stanislav Hojek, který je také ekonomem.

Zápis ze schůze výboru Přátel košířských kostelů dne 13. ledna 2012

Přítomni: P. Lohel, Vít Bobysud, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostelů
2. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostelů

Starý hudební archiv někdejšího sboru a orchestru košířské farnosti byl předán specialistovi z Arcibiskupství pražského.

Uskuteční se inventarizace, k čemuž bude ustanovena inventarizační komise.

Je třeba vyčistit úžlabí střechy nad sakristií u kaple na Klamovce od rostlinných zbytků, které způsobují prosakování srážkové vody pod střechu a do stropu sakristie (zajistí V. Bobysud a O. Vaněček).

2. Farní život a všeobecná rozprava

Administrátor farnosti O. Lohel obdržel od Vojtěcha Máty, ceremonáře Arcibiskupství pražského, instrukce k pontifikální mši svaté, kterou bude sloužit pražský arcibiskup Mons. Dominik kardinál Duka OP u příležitosti 70. výročí posvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého v Košířích v sobotu 28. dubna 2012. Přítomní jednali o některých věcech, které je třeba připravit k hladkému a důstojnému průběhu této slavné a radostně očekávané události.

Přítomní také hovořili o organizačním uspořádání a tématické náplni letošního ročníku Noci kostelů v košířských kostelích. Shodli se na tom, že akci by prospělo, kdyby se jí zúčastnilo víc farníků a návštěvníků, které by farníci na prohlídku kostelů a na program pozvali.

Příští schůze výboru Přátel košířských kostelů se bude konat druhý únorový pátek, to je 10. února 2012, a to na obvyklém místě a v obvyklou hodinu – v tzv. domečku při kostele Nejsvětější Trojice po mši svaté od 18.30 hodin.

Zapsal Ondřej Vaněček

Úmysly Apoštolátu modlitby na únor

- 1. Aby všechny národy měly přístup k vodě a jiným zdrojům pro každodenní život.**
- 2. Aby Pán podporoval úsilí zdravotníků, kteří pomáhají nemocným a starším v nejchudších oblastech světa.**
- 3. Aby nás Duch svatý hlouběji uváděl do Božího synovství.**

Tříkrálová sbírka

Popěvek "My tři králové jdeme k vám" jsme mohli zaslechnout zvláště v minulosti a na vesnicích, kde tento zvyk stále žije, z úst koledníků, kteří vycházeli na tříkrálový svátek vinšovat a označovat domovy nápisem K+M+B.

Tohoto zvyku využila Charita České republiky pro vznik dobročinné akce. A tak i v Praze vychází z mnoha farností každým rokem spousta koledníků a koledniček. Třeba u Anděla jste mohli zahlédnout skupiny králů s novými plášti, které na míru ušili A. Dobešová a V. Drábová.

Pod královskými korunami se ukrývaly tváře dětí ze skautského střediska Mawadani, které nám již 5. rokem velice pomáhají. Zvláště bych chtěl poděkovat skautkám a světluškám, které byly tentokrát ve vybírání nejuspěšnější.

Nestyděl se vyrazit ani ti nejmenší z naší farnosti. Drahoš Líma, Benedikta a Tonička Peterkovi. Děvčata doprovázel při koledování jejich tatínek Pavel, který o tom napsal pár svých postřehů:

Docela mne překvapilo, že dárci byli tak ze dvou třetin cizinci (a z nich zas naprostá většina rusky mluvících). Buď jsou Češi držgrešle nebo je tu opravdu tak moc velkorysých Rusů. Po návratu ze sbírky domů jsem se podíval na statistiky, v Praze žilo před třemi lety 11 procent cizinců, z toho polovina z bývalého Sovětského svazu, tedy vesměs rusky mluvících. Počet cizinců raketově roste, zejména v Praze, takže počet rusky mluvících Pražanů bude teď něco mezi 70 až 100 tisíci. Rusky mluvící Pražané měli jistě hodně hostů a to štědře naladěných.

A ještě jeden, spíše subjektivní postřeh: Přesto, že se na nás valí informace o stárnutí populace a nutnosti budování "silver economy", tak když jsme na Vaškovu radu vábili dárcce slovy "Přispějte na domov důchodců v Mukařově", lidé se spíše odtahovali, i když zprvu se dívali na malé koledníky s úsměvem. Raději jsme pak volali jen

krátce "Přispějte na charitu".

Všiml jsem si, že tříkrálovou sbírku jsme uspořádali již podesáté. A tak přikládám přehled výnosů za všechny uplynulé roky :

2003	2004	2005	2006	2007
30153	nezjištěno	18171	8960	13705
2008	2009	2010	2011	2012
12860	10166	10710	10489	10740

Využití finančních prostředků získaných z Tříkrálové sbírky 2012:

1. Podpora charitních projektů v pražské arcidiecézi: Charitní domov pro seniory v Mukařově
2. Podpora charitních projektů v zahraničí: Odstranění podvýživy matek a dětí v Africe

Na závěr děkuji všem dárcům a hlavně ochotným koledníkům: **Pán Bůh zaplat'.**

V.D.

Svatý Petr Damiani, biskup a učitel církve – památka 21. února

Svatý Petr Damiani se narodil okolo r. 1007 v Ravenně. Brzy osiřel a vychovával ho jeho bratr, jehož jméno si pak Petr přidal ke svému. Byl mimořádně nadaný, studoval ve Faenze a v Parmě, tam pak působil jako učitel. Byl znalec práva a velkých latinských klasiků. Ale tento život ho neuspokojoval. V osmadvaceti letech vstoupil do kláštera ve Fonte Avellana, který byl proslulý svou přísností. Tam na sebe brzy upozornil svým asketickým životem i poučenými výklady bible. Napsal pro mnichy knihu o svatém Romualdovi, jehož duch a památka zde dosud žily. Petr jím byl ovlivněn na celý život. Přispěl tím k prohloubení jeho spirituality a předložil jeho ideál poustevnického mnišství. Poustevnickou celu považoval za hovornu, kde Bůh rozmlouvá s lidmi. Svato Petr Damiani, který byl bytostně mužem modlitby, meditace a kontemplace, byl také vytříbeným teologem. Klášter Fonte Avellana byl zasvěcen svatému Kříži a sv. Petr se stal velkým ctitelem sv. Kříže. Mniši si ho zvolili za představeného a opati

mnoha klášterů ho prosili o rady.

Nebál se poukazovat na nešvary, existující v klášterech a mezi klérem zejména v důsledku praxe udělování církevních úřadů světskými pány. Někteří biskupové a opati si počínali spíše jako panovníci svých poddaných než jako pastýři duší. Jejich morální život nezřídka velmi zklamal očekávání.

Pověst o jeho svatosti se donesla až do Říma. Bylo to v době, kdy církev prožívala krizi. Papež Řehoř VI., kterému šlo skutečně o reformu, si zvolil za své rádce Petra Damianiho a mnicha Hildebranda, budoucího papeže Řehoře VII. I po smrti tohoto papeže zasahoval Petr do života církve jednak svými spisy, jednak osobně.

Roku 1057 Petr Damiani s velkou bolestí a zármutkem opustil klášter a přijal od papeže Štěpána X. jmenování kardinálem a biskupem Ostie. Začal tak plně spolupracovat s papeži v nesnadném úsilí o reformu církve. Zjistil, že nestačí rozjímat a zřekl se kontempace, aby sám přispěl k dílu obnovy církve. Podnikal četné cesty a mise. Byl legátem v Miláně r. 1059, později podnikl cesty do Německa i do Francie. Svou přísností a oslnivou důsledností dosáhl většinou úspěchu ve smiřování sporů.

Deset let po jmenování kardinálem dostal roku 1067 dovolení vrátit se do Fonte Avellana, odstoupil z vedení diecéze a vrátil se k mnišskému životu. Jeho oddech však trval krátce. Již po dvou letech byl pozván do Frankfurtu, aby se pokusil zabránit rozvodu Jindřicha IV. s manželkou Bertou. Počátkem roku 1072 se vydává do Ravenny, aby smířil obyvatele se Svatým stolicem.

Během zpáteční cesty jej náhlá nemoc přinutila zastavit se ve Faenze v benediktinském klášteře S. Maria Vecchia a tam v noci z 22. na 23. února roku 1072 umírá vyčerpán činností pro reformy církve své doby. Jeho tělo bylo několikrát přeneseno a nyní odpočívá v katedrále ve Faenze. Formálně nebyl kanonizován, ale začal být uctíván jako světec brzy po své smrti. Roku 1823 ho papež Lev XII. prohlásil učitelem Církve.

Přiznávám, že jsem o tomto velkém světcovi, než jsem začal psát tento příspěvek, nevěděl nic. Myslím, že jeho život, zbožnost a dílo jsou pozoruhodné a že bychom ho měli i v naší zmatené době prosit o přímluvu.

Závěrem ještě dvě poznámky. V 10. a 11. století vznikla v klášterech obrodná hnutí. Známé je hnutí se střediskem ve francouzském Cluny, jehož hlavním cílem bylo vymanit se ze závislosti na světské moci. Otcem jiné reformy byl sv. Romuald, který prohloubil duchovní život zavedením poustevnických prvků a větší přísnosti do klášterního života. Tento řád se nazývá řád Kamaldulů (podle italského Camaldoli). Jejich hábit byl bílý, měli oholenou hlavu a plnovous. Tak je také sv. Petr Damiani zobrazován. Tito mniši působí, mimo jiné, dodnes v Krakově, a slovenský Červený Kláštor na Dunajci (leckterým z nás také známý) je bývalým sídlem tohoto řádu. Druhá poznámka chce upozornit na knihu Benedikta XVI: Velké postavy středověké Církve, která vyšla v Karmelitánském nakladatelství r. 2011.

Podle Internetu(Cath.Encyk.,Santiebeati, RaVat) a J.Heyduka:Svatí církevního roku.

M.P.

Černá konference „O čase a smyslu věcí “

Satan svolal celosvětový kongres démonů a v úvodním projevu řekl: "Naše situace se zdá být překerní. Lidé si nastavili množství kostelů a chrámů, aby měli kam před námi utíkat. Mají také mnoho moudrých knih, některé z nich i svaté, a dokáží z nich poznávat pravdivou a smysluplnou cestu pro svůj život. My tomu nedokážeme zabránit! Naše věc se zdá být ztracena."

"Co tedy máme dělat?" volali démoni.

"Nebraňte jim v tom, čemu zabránit nedokážete, ale připravte je o čas," pokračoval Satan, "tak, aby prostě neměli čas na podstatné věci. Snažte se, aby byli stále zaneprázdnění nedůležitými prkotinami. Vymyslet spoustu možností jak zaměstnat jejich myšlení. Pokoušejte je, aby utráceli a půjčovali si peníze, aby kvůli tomu v práci trávili víc a víc času, aby pracovali sedm dní v týdnu a nejméně dvanáct hodin denně, a to všechno proto, aby si mohli kupovat zbytečnosti. Přidejte jim k tomu vědomí vlastní důležitosti a nepostradatelnosti - říkejte jim: "Kdo to zachrání, když ne ty? Nikdo to nedokáže tak dobře udělat jako ty!" A budou pracovat ještě víc a o pracovních věcech budou přemýšlet ve dne i v noci.

Zabraňte jim trávit čas s partnery, zabraňte jim věnovat se dětem. Jejich rodiny se rozpadnou a jejich domovy přestanou být útočištěm před pracovním shonem. Lákejte je, aby měli doma pořád puštěné rádio, televizi nebo počítač. Dohlédněte, aby v každém obchodě a v každé restauraci pořád vyhrávala hudba. Nuťte je, aby si v každou volnou chvíli strkali sluchátka do uší a ohlušovali si hlavy, aby si i na cestách v autě pořád něco hlučného pouštěli. Dbejte, aby měli u ruky vždycky množství časopisů a novin. Dvacet čtyři hodin denně na ně útočte zbytečnými a hloupými zprávami.

Kolem silnic nastavte billboardy, aby je vyrušovaly při řízení. Jejich schránky naplňte reklamami, katalogy, nabídkami slev a služeb zdarma. V časopisech a v televizi jim pořád ukazujte štíhlé modelky a svalnaté modely, aby začali věřit, že tohle je krása a znechutili si své protějšky. Ved'te je k tomu, aby i při odpočinku byli nezřízení, aby se z cest a z rekreací vraceli vyčerpaní. Braňte jim chodit do přírody, vymýšlejte pro ně spoustu možností "aktivního" odpočinku v zábavních parcích, v multikinech a v hledištích stadiónů. Hlavně je ale stále a bez oddechu zaměstnávejte! To jim naprosto zabráni slyšet hlas moudrosti, který je tichý a nevtíravý."

Démoni se po Satanově projevu rozletěli po světě a od té chvíle horlivě pracují přesně podle šéfových instrukcí. A výsledek této jejich činnosti můžete vidět všude kolem sebe. *Tak pozor na ně!*

Převzato z Internetu

Zprávy z farnosti

V lednu 2012 povolal Pán na věčnost některé naše farníky, na které bychom měli vděčně vzpomínat ve svých modlitbách:

paní Eva Hrabánková

pan Václav Sehnoutek

ing František Veselý, CSc. (farník sice smíchovský, ale častý návštěvník kostela Nejsv. Trojice)

R.I.P.

Hlasy bývalých farníků

Někteří z nás ještě dobře pamatují manžele *Antonína a Marii Kloudovy*, obětavé strážce kostela Nejsv. Trojice. Ačkoliv nyní žijí mimo Prahu, živě se zajímají o veškeré dění v domovské farnosti a pečlivě čtou a písemně komentují náš farní list. Otiskujeme s radostí z jejich dopisu, zasláného po přečtení lednového čísla:

„Otcí Lohelovi Klinderovi i my děkujeme za vše co pro nás a košířskou farnost udělal a prosíme Pána, aby mu dal všechny milosti potřebné pro něj i pro vedení farnosti a dal mu pevné zdraví, které je tak potřebné pro všechny úkoly, které má před sebou. Přejí Kloudovi“.

Pozn. redakce KFL. Doufáme, že časem budeme moci otiskovat i hlasy a (o)hlasy našich současných farníků.

Na Štědrý den návštěvníkům dětské mše svaté možná neuniklo, že se v našem chrámu kromě děťátka v jesličkách objevilo i nové miminko v kočárku. Ano, ten nejkrásnější vánoční dárek jsme dostali v předstihu. Ve čtvrtek 15.12.2011 se nám narodila dceruška Luisa s váhou 3.59 kg a mírou 50 cm. Přestože jsme se stali již čtyřnásobnými rodiči, zázrak nového života nás nepřestává naplňovat údivem, radostí a vděčností. Uvědomujeme si, že je to i velká zodpovědnost a modlíme se za to, aby se nám svěřené děti podařilo s Boží pomocí dobře vychovat.

Veronika a Pavel Peterkovi

OKÉNKO HUMORU

Návštěvníci zazvoní u porty kláštera. Přijeli prožít se svým příbuzným novicem přijetí hábitu a řeholního jména. Otevře se okénko v bráně a sloužící mnich je vítá: „Pozdrav Pán Bůh! Přijeli jste na obláčku?“ „Ne, vlakem.“

Řádová sestra pracuje v nemocnici. Má za sebou několik nočních. Připravuje léky pro pacienty: „Ráno – v poledne – večer. Ráno – v poledne – večer. Ráno – v poledne...“

Konečně služba končí. Sestra, než zamíří na vytoužené lože, ještě svědomitě spěchá do kostela na ranní mši svatou, kde pak svádí tuhý boj s klížícíma se očima.

Kněz: „Evangelium podle Jana.“

Lid se znamená třemi křížky: „Sláva tobě, Pane!“

Sestra také: „Ráno – v poledne – večer...“

Zpracoval O.V.

OKÉNKO VÍRY

MRAVNÍ SVĚDOMÍ

372. Co je to mravní svědomí?

Mravní svědomí, přítomné v nitru člověka, je úsudek rozumu, který člověku ve vhodnou chvíli ukládá, aby konal dobro a vyhýbal se zlu. Jeho prostřednictvím člověk poznává mravní hodnotu konkrétního skutku, který se chystá vykonat nebo který již vykonal, a umožňuje mu nést za něj odpovědnost. Naslouchá-li moudrý člověk mravnímu svědomí, může slyšet hlas Boha, který k němu mluví.

373. Co v sobě zahrnuje důstojnost lidské osoby vzhledem k mravnímu svědomí?

Důstojnost lidské osoby v sobě zahrnuje správné mravní svědomí (které je ve shodě s tím, co je správné a dobré podle rozumu a Božího zákona). S ohledem na tuto důstojnost člověk nesmí být nucen jednat proti svému svědomí, ani se mu v mezích společného dobra nesmí bránit jednat ve shodě s ním, především v náboženské oblasti.

374. Jak se vychovává mravní svědomí, aby bylo správné a pravdivé?

Správné a pravdivé svědomí se formuje výchovou, niterným přijímáním Božího slova a učení církve. Je posilováno dary Ducha Svatého a pomáhají mu rady moudrých osob. Mravní výchovu nadto velmi podporuje modlitba a zpytování svědomí.

375. Jakými pravidly se svědomí musí vždy řídit?

Existují tři obecná pravidla: 1/ nikdy není dovoleno konat zlo, aby z něj vzešlo dobro; 2/ takzvané *Zlaté pravidlo*: „Co tedy chcete, aby lidé dělali vám, to všechno i vy dělejte jim“ (Mt 7,12); 3/ láska jde vždycky cestou respektování bližního a jeho svědomí, i když to neznamená schvalovat jako dobro to, co je objektivně zlé.

376. Může mravní svědomí vynášet mylné úsudky?

Člověk má vždy poslouchat jistý úsudek vlastního svědomí, může však také činit mylné úsudky z důvodů, jež nejsou vždy prosty osobní viny. Člověku proto nelze přičítat zlo spáchané z nezaviněné nevědomosti, i když zůstává objektivně zlem. Je tedy nutné snažit se o očistu mravního svědomí od jeho omylů.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné